

inimesed temale midagi tululikke õpetasivad. Sest tuli siis ka, et kõik rahvas tema maeas terwise juures olivad, ning kõik töö ja talitus neil häästi korda läks, ja et kõik lustilised ja rõõmsad olivad. — Tooma naine rõõmustas ennast selle üle, kui tema maearahwas laua juures rahulise südamega ja lahke näuga istus ja kõik häämeelega sõi ja jõi, ning tänas Jumalat, kes temale seda mõistust annud, kõik nenda valmistada, mis inimeste terwisele kasulik oli.

Nenda kui asjad aetakse, nenda n'ad ka lähavad. Kõige parem ja kallim asi lähab hukka rumala käes, aga mõistlik inimene võib ka tühjast asjast kasu saata. Nenda on ka toidudega. Meedsamad toidud saadawat kasu ehk kahju, nenda kuidas n'ad valmistatud on. Seda pangu iga maeaperenaine tähele.

II. Noojusest ja roppusest.

Kui Andres hommiku wara põllule läks, jäi tema naine weel woodiisse magama ja

lapsed ka. Kui ta wiimaks ülestõusnud oli, siis hulkus ta muidu ühest kohast teise ega teinud midagi.

Mõnikord pidivad tödinimesed laua ootama, kui wiimaks midagi süüa saivad. Siis n'ad neelasiwad näljapärast nahka kõik, n'agu hundid, mis neile ettekanneti. Mõnikord andis ta neile liha, kala ja juurevilja süüa, mis ta pudruks oli keetnud. Kärbsid, ussa ja näljkaid tõi ta sagedaste toidu sees laua pääle, nenda ka karwu ja nartsu-tükka. See oli temale üks kõik, kuhu sisse ta toidu pani!

Wahest tõi ta sellesama waagna sees toitu lauale, kus ta lapse mähtmed oli pesnud, nenda et wagna serwa pääl weel rooja näha oli!! Lusikaid ei pesnud ta ilmaški, nenda et teisel-pääwal ikka näha wõis, mis eila söödud oli. Pisukesed lapsed pani ta söömaeg enese juure laua pääle istuma. Kui need endid äraroojastarad olivad, siis pühkis ta neid säälsamas paigas ära ja jagas nende sama kätega jälle teiba, ilma, et neid enne puhtaks oleks pesnud, nenda et haisu ja südame-põõrituse